

[Haunstrup Clemmensen.]

tid og en længere fritid, når disse bestræbelser netop modvirkes derved, at det tager længere og længere tid at tage til og fra arbejdet og tager længere og længere tid at tage frem og tilbage til de rekreative områder, som befolkningen lægger så stor vægt på at kunne tilbringe fritiden i.

Sidst, men ikke mindst, må det vel være naturligt at påpege, at der i disse år med fuldstændig ret ofres større og større midler på at udbygge hospitalerne, på at forbedre vor sygdomsbekæmpelse og på at udbygge hele sundhedsforsorgen. Så er det et dystert paradoks hertil, at trafikulykkerne stiger; der foreligger en dybt alvorlig statistik på disse områder med menneskeliv, der går tabt, og mange flere, der kvæstes.

På denne baggrund tror jeg vi må have lov til at hævde, at trafikbehovets vækst er så stor, og at kravene dertil burde være så ubestridelige, at det er på høje tid, der gøres en langt mere effektiv indsats for at imødekomme behovet, end det hidtil har været tilfældet. Der er vel ingen, der tror, at motoriseringens vækst vil blive dæmpet i de kommende år; den har formentlig langtfra toppet. Selv om der kan gøres adskilligt og gøres adskilligt, f. eks. ved udflytning af offentlige institutioner fra hovedstaden til provinsen, er det alligevel således, at der omkring de store byer er et meget stærkt stigende behov for trafikanelæg.

Det ærede medlem hr. Holmberg gjorde nogle bemærkninger, som jeg gerne vil have lov til stærkt at understrege; det var spørgsmålet om forholdet mellem landsdelene og om den jalousi, der kunne være imellem dem. Jeg tror, det ville være overordentlig ulykkeligt i dette som i andre spørgsmål, hvis der bogstavelig talt skal holdes mandjævning mellem befolkningen fra de forskellige dele af landet om, hvor problemerne er størst, og hvor ulykkerne og vanskelighederne er værst, om det er i Ålborg-Nørresundby — der dog netop efterhånden har fået et lovforslag om en tunnelforbindelse, selv om det vil være både vinter og vår, før den bliver en realitet — eller om det er Århus, hvor trafikudbygningen synes at være gået helt i stå, eller om det er her i Storkøbenhavn. Jeg tror, det vil være værdifuldt for diskussionen, at vi ser bort fra den slags forsøg på at lade den ene

landsdel stå kritisk over for den andens ønsker. Der er i meget betydelige dele af landet et stærkt behov, og det vil være ulykkeligt, hvis disse behov og spørgsmålet om byrdefordelingen mellem staten og kommunerne ustandselig udskyder afgørelsen.

Jeg tror ikke, der kan være tvivl om, at et af de områder, hvor der virkelig er et meget påtrængende behov, er Storkøbenhavn. Jeg synes, at den højtærede minister i sin fremsættelsestale på overordentlig udmærket måde har fremført dette synspunkt, idet ministeren siger, at det kan jo ikke nægtes, at der gennem en årrække har været vist megen tilbageholdenhed med udbygningen af trafikanelæggene i hovedstadsområdet, og det er regeringens opfattelse, at der nu foreligger et stærkt presserende behov for en omfattende anlægsvirksomhed i dette område, idet der i modsat fald må imødeses en hastigt stigende forværring af trafikforholdene i København. Jeg kan ganske give min tilslutning til disse bemærkninger, og på denne baggrund kan det formentlig ikke overraske, at vi fra det konservative folkepartis side i princippet ganske kan give tilslutning til lovforslaget om visse hovedlandevejsanlæg i og ved København.

Men jeg vil gerne ikke mindst på baggrund af den højtærede ministers egne bemærkninger spørge, hvordan det egentlig kan være, at disse lovforslag først fremkommer nu. Det er muligt, at den højtærede minister ikke mener, at det er særlig taktfuldt eller venligt på en glædens dag som i dag, hvor man dog er kommet så langt, at spørge herom, men jeg tror, at der i store dele af befolkningen ikke mindst i hovedstadsområdet er en meget betydelig interesse for at få at vide, hvorfor det tager så forfærdelig lang tid. Vi er fra alle sider klar over, at der skal forhandles til overordentlig mange sider, og at der er overordentlig mange hensyn, der skal tages, men jeg synes, man må have lov til at spørge, og jeg vil være meget interesseret i den højtærede ministers svar på spørgsmålet: hvordan kan det dog være, at man går så langsomt frem på dette felt?

Det ærede medlem hr. Holmberg nævnedes, at byen København måske ikke var uden skyld heri. Jeg ved ikke, om den højtærede